

[Ebba Strange]

Jeg synes, det er en god løsning i en tid, hvor det helt åbenbart er svært at skaffe andre mere eller mindre tilfældige opholdssteder til asylansøgere og midlertidige flygtninge; så vi støtter forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Tidligere i denne samling har vi med et stort flertal vedtaget at give midlertidig opholdstilladelse til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien.

Siden vi vedtog denne lov, har det vist sig, at forholdene i landet om muligt er endnu værre, end vi forestillede os, og vores hjælp til flygtningene fra krigen er derfor endnu mere påkrævet, end vi egentlig troede.

Det er klart, at vi ikke kan vedtage en lov om at give midlertidig opholdstilladelse til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, hvis den ikke også følges op med de nødvendige midler til at opfylde lovens krav. Fra CD's side kan jeg derfor give min fulde opbakning til indenrigsministerens forslag.

Den løsning, som er kommet med etablering af flygtningelandsbyer, giver os en meget stor grad af fleksibilitet, både hvad angår valg af indkvarteringsform og ved afviklingen, når flygtningelandsbyerne en gang forhåbentlig inden så længe ikke længere skal huse flygtninge her i landet.

De huse, der er valgt til indkvartering, giver den enkelte kommune mulighed for selv at vælge den mest hensigtsmæssige placering og mulighed for at vælge, om samtlige huse skal ligge på samme sted, eller om de skal være spredt på forskellige lokaliteter i kommunen. Når flygtningene senere kan sendes hjem til deres hjemland eller får andet varigt opholdssted, kan bygningerne nemt anvendes til andet formål. De kan f.eks. blive et vigtigt element i repatrieringen af flygtninge i deres hjemland. Hvis der ikke hurtigt opføres nogle boliger i det tidligere Jugoslavien, vil det simpelt hen ikke være muligt for flygtningene at vende hjem. Bygningerne er derfor efter min opfattelse den ideelle løsning, idet de sikrer værdige forhold for flygtningene, så længe de er i Danmark, og samtidig kan bygningerne fremskynde det tidspunkt, hvor de igen får mulighed for at vende hjem til deres eget land. Hvis det skulle vise sig, at der alligevel ikke bliver behov for bygningerne i det tidligere Jugoslavien,

kan de anvendes andre steder i verden eller indrettes til anden anvendelse i Danmark.

Selv om det beslutningsforslag, vi behandler i dag, ikke drejer sig om fordeling af flygtninge i de enkelte kommuner, vil jeg gerne spørge, hvordan landets kommuner tager ansvaret og den økonomiske byrde med flygtningene. Jeg er sikker på, at indenrigsministeren vil give et svar enten her eller i udvalget.

Jeg kan altså give forslaget min fulde tilslutning, og jeg håber, at den praktiske etablering af landsbyerne snarest kan komme i gang.

Dorte Bennedsen (S):

Vi ved alle, at administrationen af asylansøgerområdet i det sidste års tid har været i det dilemma, at den uafsluttet har måttet løbe om kap med tiden. Stigningen i antallet af asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien bevirkede, at der meget ofte måtte tages helt akutte beslutninger for at skaffe nye indkvarteringsmuligheder.

Det medførte igen utilfredsstillende muligheder for information og oplysning til de berørte kommuner og til borgerne, og det medførte også indimellem indkvartering i lokaliteter, som man ikke kan byde folk at bo i i længere tid; her tænker jeg naturligvis på de to skibe i København.

På den baggrund vil jeg gerne rose ministeren for, at der nu er taget fat på en fornuftig planlægning, som vil indebære, at vi fremover vil undgå problemer af den art, som jeg nævnte.

Ministeren har i flere omgange været i kontakt med landets kommuner om indkvarteringsmuligheder, ligesom hun har forespurgt kommunerne, om de kunne have interesse i at få placeret flygtningebyer, og glædeligvis har det ført til, at en lang række kommuner har meldt sig med egnede arealer for sådanne flygtningebyer.

I aktstykket er nævnt både de kommuner, som kommer med i første fase, hvor der jo skal etableres 1.500 pladser, og dem, som skal med i anden fase med 3.500 pladser. Det betyder ikke alene, at Direktoratets planlægning bliver langt mere sammenhængende og rolig, men det betyder også – og det er nok så vigtigt – at den lokale forberedelse og dialogen med borgerne får langt bedre vilkår.